WIKIPÉDIA

Aimol nyelv

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

Az **aimol nyelv** Indiában beszélt őslakos nyelv, amely a sino-tibeti nyelvcsaládba tartozik. 2010-ben megközelítőleg 6500 beszélője volt, leginkább az északkeleti államokban beszélik.[1] Az aimol legközelebbi rokonai a kom, hmar, chiru, vaiphei és szaihriem nyelv. E nyelvek annyira hasonlítanak egymásra, hogy kölcsönös érthetőség áll fenn köztük. 2009-ben az UNESCO tévedésből kihalttá nyilvánította a nyelvet.[1]

Aimol	
Aimol	
Beszélik	India
Terület	Dél-Ázsia
Beszélők száma	~6500 fő
Nyelvcsalád	Sino-tibeti nyelvcsalád Tibeto-burmai nyelvek Kuki nyelvek Ó-kuki csoport Nyugati csoport Aimol-Szaihriem csoport **aimol nyelv**
Írásrendszer	latin, bengáli
Hivatalos állapot	
Hivatalos	-
Nyelvkódok	
ISO 639-1	-
ISO 639-2	-
ISO 639-3	`aim (http://www.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=aim)`

Tartalomjegyzék

Jellemzők

Az *aimol* szó eredete

A szó eredete a beszélők szavából ered, az *Ai* jelentése „vad kurkuma”, ami a *Mol* szóhoz kapcsolódik.

Besorolás

Az aimol nyelv a Kuki nyelvek kuki ágának ó-kuki csoportjába tartozik. Az ó-kuki nyelvek az aimol nyelvvel együtt a középső csoporttal áll rokonságban.

Írásrendszer

Az aimolnak két írásrendszere van: a latin és a bengáli.

Dialektusok

Az aimolnak két dialektusa van: az egyik a Szutpong, a másik pedig a Khurai. A két dialektus között olyan kicsi a különbség, hogy szinte teljesen megértik egymást.

Források

1. *Egy túl korán eltemetett nyelv* (http://www.nyest.hu/hirek/egy-tul-koran-eltemetett-nyelv). Nyelv és Tudomány, 2010. augusztus 5. (Hozzáférés: 2015. június 8.)